

et calamo, investiendo ac in signum huiusmodi officium exercendum confirmando tradiditque sibi in omnibus et singulis tam extra iudicium quam intra causis vertentibus, negociis, factis, gestis vel alias in quibuscumque contractibus potestatem et auctoritatem conficiendi instrumenta et tabellionatus officium rite ac rationabiliter exercendi. De quibus omnibus et singulis prefatus Bertholdus petivit sibi per me notarium publicum infrascriptum unum vel plura publicum seu publica confici instrumentum seu instrumenta. Presentibus honorabilibus ac discretis viris, dominis Wenczeslao, professo monasterii Rudnicensis, Mathia, procuratore sive provisore et professo monasterii Montis Sancte Manrie in Glacz, ordinis beati Augustini, Johanne de Hostuna, capellano dicti archiepiscopi Pragensis, et Jacobo de Dobrzano, clerico Prag. diocesis, sepedicti domini archiepiscopi Pragensis familiari continuo commensali, testibus ad premissa vocatis.

(Notářské znamení)

Et ego Borsso, natus olim Symonis de Kbel, clericus Pragensis diocesis, publicus auctoritate imperiali notarius, prescriptis examinacioni, iuramenti prestacioni, potestatis et auctoritatis tradicioni omnibusque aliis et singulis, dum sic per prefatum reverendissimum in Christo patrem, dominum Johannem, sancte Pragensis ecclesie archiepiscopum, apostolice sedis legatum, et coram eo agerentur et fierent, una cum prenominitis testibus presens fui eaque sic fieri vidi et audivi meaque manu propria conscripsi et in hanc publicam formam redegi signoque et nomine meis solitis et consuetis una cum appensione sigilli dicti domini archiepiscopi Pragensis consignavi, rogatus et requisitus in fidem et tesnmonium omnium premissorum.

Originál na pergamenu 23×33 cm v Archivu Národního muzea v Praze. Pečet je ztracena. Viz č. 125 a 115 soupisu.

¹ Tj. hodinu před západem slunce.

² Kladsko.

³ Jager v Maďarsku.

(Český překlad)

Ve jménu Páně amen. Léta od jeho narození tisícího třístého devadesátého druhého, patnácté indikce, osmého dne měsíce května, na den svatého Stanislava, v hodině nešpor nebo okolo nich, třetího roku pontifikátu nejsvětějšího v Kristu otce, našeho pána, pana Bonifáce, z Boží milosti [toho jména] devátého papeže, v klášteře Hory svaté Marie v Kladsku řeholních kanovníků pod řeholí svatého Augustina, v letním refektáři, v přítomnosti mne, veřejného notáře níže psaného, a dole psaných svědků, k tomu zvlášť povolanych a vyžádaných, váže-

ný muž Bertold z Cipries, klerik jagerské diecéze, osobně se dostavil poníženě žádal, aby byl nejctihodnějším v Kristu otcem, panem Janem, arcibiskupem svatého kostela pražského, legátem papežské stolice, podle způsobu a formy v té věci obvyklé přijat, připuštěn a ustanoven veřejným notářem. Když též nejctihodnější otec pan arcibiskup, uznáv vhodnost osoby a uváživ po chvályhodné poradě i jinak schopnost znalosti a mravy života řečeného Bertolda, po první postačující zkoušce, přijav od něho přísahu podle formule, a [se splněním] jiných okolností, povinností, zvyků a ritu, které se při tom obvykle zachovávají, téhož Bertolda ve jménu Kristově jmenoval a ustanovil jako veřejného notáře a osobu s průkaznou pravomocí, samotného Bertolda jako muže vhodného, legitimního a k tomu schopného obdařil biretem, který držel ve svých rukou, spolu s odznaky, totiž kalamářem, penálem a perem, a potvrdil jej na znamení toho k vykonávání úřadu, předal mu ve všech a jednotlivých sporech vedených jak na soudě tak mimo něj, v záležitostech, jednáních, aktech i jiných jakýchkoli smlouvách moc a pravomoc sepisovat instrumenty a řádně a rozumně vykonávat úřad notářský. Předem uvedený Bertold požádal, aby mu ode mne, dole psaného veřejného notáře, o těch všech a jednotlivých věcech byla sepsána jedna nebo více notářských instrumentů. V přítomnosti ctěných a vážených mužů, pana Václava, profesa kláštera roudnického, Matěje, prokurátora neboli provisoru a profesa kláštera Hory svaté Marie v Kladsku řádu sv. Augustina, Jana z Hostouně, kaplana řečeného pražského arcibiskupa, a Jakuba z Dobřan, klerika pražské diecéze, stálého společníka a spolustolovníka často řečeného pana arcibiskupa pražského, svědků k předem řečenému povolaných.

(Notářské znamení)

A já Boreš, syn kdysi Šimona z Kbel, klerik pražské diecéze, z moci císařské veřejný notář, jsem byl spolu s dříve jmenovanými svědky přítomen předem psanému přezkoumání, složení přísahy, předání pravomoci a autority a všem jiným a jednotlivým věcem, jak se prostřednictvím předem uvedeného nejctihodnějšího v Kristu otce, pana Jana, arcibiskupa svatého pražského kostela, legáta papežské stolice, a před ním staly a projednaly, a viděl a slyšel jsem, že se tak stalo, sepsal jsem vše vlastní rukou a uvedl do této veřejné formy a ověřil svým běžným a obvyklým znaméním a jménem spolu s přivěšením pečeti řečeného pana arcibiskupa pražského, byv požádán a vyžádán na ověření a svědectví všeho předem řečeného.

Velislai vicariis perpetuis in dieta ecclesia sancti Apolarinaris, testibus ad premissa vocatis pariter et rogatis.

(Část notářského znamení)

Et ego Petrus quondam Wenceslai de Lethowicz, clericus Olomuncensis diocesis, publicus auctoritate imperiali notarius, premissis compromissioni, arbitrorum elleccioni, nominacioni, arbitracioni, pronunciacioni, emolgacioni, ratihabicioni omnibusque aliis et singulis ... fierent et agerentur, una cum prenomitatis testibus^c ...

Original na pergamenu, částečně seříznutý na velikost 22×29 cm, je přivázán k rukopisu VIII B 4 v NK. Viz č. 1155 soupisu.

^a *Omylem opakováno.*

^b *Instrument je rozříznut nožikem.*

^c *Ostatní je održnuto.*

¹ *Tj. hodinu před soumrakem.*

(Český překlad)

Ve jménu Páně amen. Léta od jeho narození tisícího třístého devadesátého devátého, sedmé indikce, dvacátého dne měsíce června, v hodině nešpor nebo kolem ní, v desátém roce pontifikátu nejsvětějšího v Kristu otce a našeho pána, pana Bonifáce, z Boží milosti [toho jména] devátého papeže, ve dvoře dorůu ctihodného a opatrného muže, mistra Konráda z Brakelu, advokáta konzistoře pražského arcibiskupského dvora, před dolní světnicí předem psaného domu, v přítomnosti mne, dole psaného veřejného notáře, a níže psaných svědků, k tomu zvlášt povolanych a vyžádaných, dostavivší se osobně ctihodní muži pan Petr, vikář pana Jana, kanovníka svatého Apolináře, vnuka mistra Petra [z] Všerub, z jedné, a pan Michal, plebán v Lučici, z druhé strany, nejsouce pohnáni ani donuceni, nýbrž dobrovolně a svobodně, aby se dosáhlo míru a dohody, chtějíce vzájemně ušetřit námahu, náklady a výdaje, se úplně, nejlepším způsobem, cestou, právem a formou, jimiž se to lépe a účinněji může a má stát, smluvili na ctihodných mužích Otíkovi, kaplanu váženého muže pana Václava Hradce, děkana svatého Apolináře na Novém Městě pražském, a Janovi z Ledče, kaplanu nejjasnějšího knížete a pána, pana Václava, krále římského a českého, tamtéž přítomných a břemeno takového rozhodování na sebe dobrovolně a svobodně přijavších, a na každém z nich společně jako na rozhodčích, prostřednicích a smluvčích o všech a ve všech a jednotlivých sporech, právních otázkách, soudních případech a rozepřích, jakýmkoli způsobem vzniklých a nutných k projednání mezi řečenými stranami, nebo o těch, které by jedna ze stran mohla vést proti druhé pro jakékoli minulé činy nebo slova, pod trestem neodvolatelného

zaplacení dvou kop grošů pražských, totiž jedné kopy předem řečených grošů na stavbu pražského kostela a druhé stranou nedodrživší řečené rozhodnutí, schválení a prohlášení straně, která je dodržela, dávající a postupující řečené strany vzájemně uvedeným rozhodčím, prostředníkům a přátelským smluvčím plnou, svobodnou a veškerou moc v uvedených věcech schvalovat, definovat, posuzovat, rozhodovat a vyhlášovat slovem nebo písmem, bez hádky a souzení, ať jsou strany předvolány nebo nikoli, přítomny nebo nepřítomny či toliko jedna přítomna a druhá nepřítomna, ve stoje nebo sedíce, při zachování řádu práva nebo jeho nedodržení či opominutí, ve dnech svátečních nebo všedních, kde, kdy a jak se řečeným rozhodčím, prostředníkům a přátelským smluvčím, jak je výše psáno, bude zdát [vhodným] postupovat. A řečené strany vzájemně slíbily mně, dole psanému veřejnému notáři, který jsem to zákonně sjednal a přijal, dostát, poslouchat a zachovávat rozhodnutí, schválení a prohlášení samotných rozhodčích, prostředníků a přátelských smluvčích a to, co má být rozhodnuto, schváleno, definováno a vyhlášeno řečenými rozhodčími, jak je dříve psáno, účinně plnit a věčně považovat za správné a dobré, jako pevně držet a nezrušitelně zachovávat, a neprotivit se tomu v ničem právně ani činem, přímo nebo nepřímo, pod jakoukoli hledanou záminkou nebo příčinou, aniž také využívat jakéhokoli dobrodiní nebo pomoci církevního nebo občanského práva, jímž nebo jimiž by řečená dohoda nebo to, co má být řečenými rozhodčími, prostředníky a přátelskými smluvčími vyhlášeno nebo rozhodnuto, mohlo být jakkoli vyvraceno nebo rušeno, nýbrž spíše jakákoli budoucí rozhodnutí, schválení a prohlášení samotných rozhodčích, jak je předem psáno, bezodkladně dodržet a schválit. A když se táž dohoda tak, jak je dříve uvedeno, stala, řečení rozhodčí, prostředníci a přátelští smluvčí tamtéž o všech a jednotlivých takovýchto sporech a podstatách při se poradili s moudrými lidmi a když o předem řečeném uzavřeli konečné dojednání, předem jmenovaný pan Otík, rozhodčí z pověření, s vůlí a souhlasem spolurozhodčího pana Jana z Ledče, a k žádosti řečených stran a s jejich svolením slovem a bez hluku vyhlásil, schválil, rozhodl, přál si a přikázal, aby řečené strany byly a napříště měly být dobrými a upřímnými přáteli, následující předchozí [projevy] vzájemné přízně, a přátelsky je porovnal a smířil podáním rukou a nutnými slovy. Dále vyhlásil, rozhodl, schválil a nařídil, aby řečené strany jedna proti druhé neuzívaly nabytých listin, mají-li nějaké, ani nezáskávaly jiné v předem řečených záležitostech na základě nějakých minulých slov nebo činů. Dále zrušil a za ukončenou a urovnanou rozhodl a nařídil považovat každou vinu (škodou), kterou by kterákoli z výše psaných stran pro dříve uvedené věci měla nebo mohla mít proti druhé, porovnal také náklady, které si strany vzájemně způsobily. Kteréžto prohlášení řečený pan Otík jménem svým a svého spolurozhodčího nařídil ve všech a jednotlivých člancích, závěrech a bodech samotným stranám dodržovat, zachovávat a poslouchat a proti němu nepostupovat slovem ani činem pod zmíněným trestem. A když toto prohlášení bylo takto učiněno, řečené

strany tamtéž dotázány, zda je chtějí zachovávat, na témže místě ihned obě a každá z nich toto prohlášení a rozhodnutí přijaly, schválily a rozhodly považovat a považovaly za správné a dobré a shodly se na něm a slíbily je pod předem řečeným trestem ve všech i jednotlivých výše uvedených člancích a bodech nezrušitelně zachovávat. Zmíněné strany vzájemně požádaly, aby jim ode mne, dole psaného veřejného notáře, o těchto všech a jednotlivých věcech byl vydán jeden nebo větší počet notářských instrumentů. Toto se stalo roku, indikce, dne, měsíce, v hodině, místě a [roce] pontifikátu, uvedených nahoře, v přítomnosti stálých vikářů probošta [kostela] svatého Apolináře – Ondřeje, pana mistra Jana [z] Malešic, probošta kostela olomouckého a scholastika kostela pražského – Housky, a pana Velislava – pana Petra, v řečeném kostele sv. Apolináře, svědků rovnomocně povolanych a vyžádaných k předem řečeným věcem.

(Část notářského znamení)

A já Petr kdysi Václavův z Letovic, klerik olomoucké diecéze, z moci císařské veřejný notář, předem uvedeným dohodě, volbě rozhodčích, jmenování, rozhodnutí, vyhlášení, potvrzení, schválení a všem jiným a jednotlivým věcem ... se staly a projednaly, spolu s předem jmenovanými svědky ...

B 1a.

Vzorec pro instrument o jmenování veřejných notářů.

Instrumentum creandorum tabellionum.

In Dei nomine amen. De imperiali plenitudine potestatis in viros nobiles et potentes, comites de Panico, tabellionatus officii publica literalis[!] graciae multis et magnis privilegiis auctoritas emanavit. Igitur vir prudens, dominus Cesar, filius domini comitis de Panico, ex progenie dictorum comitum, privilegiorum predictorum vigore Petrum de .. publicum et autenticum tabellionem et iudicem ordinarium creavit, et ut ex nunc per omnes terras et loca, que Romanum profitentur imperium, tabellionatus officii auctoritate fungatur ut liceatque sibi dictum officium et omnia et singula, que ad ipsum officium pertinere noscuntur, auctoritate imperialis culminis ubilibet exercere, presertim ut instrumenta et ultimas voluntates et quecumque iudiciorum acta et omnia et singula ad ipsum officium spectantia, de quibus omnibus prefatum Petrum flexis genibus suscipientem cum penna et calamaro Romani imperii auctoritate legitime investivit. Qui Petrus vice et nomine Romani imperii recipiens, corporale prestans fidelitatis debite sacramentum, iuravit ad sancta Dei evangelia predictum tabellionatus

officium fideliter et legitime exercere, instrumenta tam publica quam privata et quecumque iudiciorum acta omniaque et singula ex ipsius officii debitis facienda occurrerint et scribenda iuste, pure ac fideliter, omni simulacione, machinacione, dolo et falsitate remotis scribendo, legendo et faciendo, scripturas ilias, quas in publicam debuerit formam redigere et in membranis et non in cartis abrasis fideliter conscribendo et non aliqua falsa fabricando nec non sentencias et dieta, testium, donec publicata fuerint et aperta, sub secreto fideliter retinendo et omnia et singula rite faciendo, que ad dictum pertinebunt officium. Ad quorum omnium evidens testimonium et noticiam clariorem dominus idem comes presentem privilegii paginam mandavit sui sigilli appensione roborari.

Vyňato z formuláře VIII D 1, fol. 129^r v NK v Praze (Contractus domini Rulandini, V. cap.: De locacionibus).

(Český překlad)

Listina o jmenování notářů

Ve jménu Boha amen. Z plnosti císařské moci vyšla vůči urozeným a mocným mužům, hrabatům de Panico, z mnohých a velkých privilegií důstojnost úřadu veřejného notářství. Proto moudrý muž pan Cesar, syn pana hraběte de Panico z potomstva řečených hrabat, mocí předem uvedených privilegií učinil Petra z .. veřejným a věrohodným notářem a řádným soudcem, aby od nynějška ve všech zemích a místech, která uznávají Římskou říši, užíval vážnosti notářského úřadu a aby mu bylo lze řečený úřad a vše a jednotlivé, co obvykle k témuž úřadu náleží, z výše císařské pravomoci kdekoli vykonávat, zvláště aby [mohl sepisovat] listiny a poslední vůle a jakákoli soudní akta a všechny i jednotlivé věci k tomuto úřadu patřící, do čehož všeho předem jmenovaného Petra, jenž to přijal na kolenou, s perem a kalamářem z moci římské říše zákonně uvedl. A tento Petr na místě a jménem Římské říše, přijímaje a skládaje povinnou osobní přísahu věrnosti, odpřisáhl na svatá Boží evangelia, že bude zmíněný notářský úřad věrně a podle zákona vykonávat, a sepisovat, číst a vyhotovovat listiny jak veřejné, tak soukromé, a jakákoli soudní akta, a všechno i jednotlivé, co se vyskytne podle povinnosti jeho úřadu, spravedlivě, čistě a věrně, beze všeho předstírání, úkladů, lsti a klamu, psát ony spisy, které bude mít uvést do veřejné formy, na pergamenech a ne na vyškrábaných papírech, nezhotovovat nějaká falza, jakož i nálezy a výroky svědků, dokud nebudou zveřejněny a otevřeny, věrně chovat v utajení a řádně konat všechny a jednotlivé věci, které se budou týkat řečeného úřadu. Na zjevné svědectví a jasnější známost toho všeho týž pan hrabě nařídil tento list privilegia potvrdit přivěšením své pečeti.

De loco.^a Quarto vero requiritur locus, in quo lectum est instrumentum, et iste duplex est, scilicet nomen civitatis, ville vel castri, et ille specialis locus, in quo factum est instrumentum, videlicet: actum in pallacio comitis, in domo etc.

De testibus.^a Testes ponuntur post testes aliquando per ablativum, scilicet presentibus testibus .. ad hoc vocatis et rogatis, aliquando per genitivum hac dictione precedente: presencia, scilicet in presencia Petri et testium, ad hoc vocati et rogati [!]. Et hoc solum necessarium est in testibus divorcii et confessionis creditorum. Nota: Ubicumque non est certus testimoniorum numerus, diffinitive sufficiunt duo testes, cum pluralis elocucio duorum minime sit tracta. Nota, quod quidam ponunt in principio instrumenti omnes publicaciones excepto nomine tabellionis, set mihi videtur melius, quod tres ponantur in principio, scilicet ille, qui notant tempus instrumenti, id est anni Domini, indiccio et dies, alie vero tres, scilicet locus, testes et nomen tabellionis, ponantur in fine. Instrumentis autem omnes publicaciones ponuntur in fine. Et hec de contractibus et instrumentis huc usque sufficiant.

^a *Psáno na okraji.*

^b *V originále quinquinquenniis.*

^c *V originále následuje exeunte semper, ale škrtnuto.*

(Český překlad)

Dává naučení, které [formule] tvoří autentický notářský instrument Tyto [body] se požadují k publikaci pravidelně, totiž: léta Páně, indikce, den, místo, svědkové a jméno notáře, i když někteří přidávají jméno papeže nebo císaře vládnoucího v té době, kdy byl instrument vytvořen. Ale toto dvojí platí: dříve než se uvedou léta Páně, obvykle se klade vzývání jména téhož našeho Pána [invokace], totiž „Ve jménu Páně amen“ nebo „Ježíše Krista“ či „Ve jménu Otce a Syna i Ducha svatého“. Tuto invokaci je třeba klást ve velkých instrumentech a těch, které mají mít věčnou platnost; ale v těch, které nemají trvalou platnost a mají být v krátké době zrušeny, může být vynecháno „léta Páně“, přece však v každém instrumentu, totiž tak ve velkém jako v malém, může se uvést vzývání Pána podle svatého Pavla: „Cokoli činíme a říkáme, vše ve jménu pana Ježíše Krista“. Pod tím na konec se kladou: léta Páně, která běží v době, kdy vznikl instrument, tímto způsobem: „Ve jménu Páně amen. Roku téhož“ atd. Někdy se říká: „Roku od vtělení Páně“, podle zvyku obcí, které začínají počítat léta Páně od vtělení.

Co je indikce: Indikce se nazývá podle vyhlášení, to je od nařízení [uložení berně], odtud indikce jako nařízení nebo příkaz. Totiž císař Augustus popisuje celý svět podle daně, která se mu měla odvádět v jednotlivých z [cyklu] 15 let, rozděliv svět na tři části. Jedné části uložil, aby mu dala určité množství železa v prvním pětiletí, druhé části, aby odvedla v druhém pětiletí jisté množství stříbra, další třetí

části, aby mu odvedla určité množství zlata. A po uplynutí tří pětiletých období, totiž po 20 [!] létech, nastal návrat k prvnímu. A proto žádná indikce nepřekračuje 15., po 15. se vrací k první. A každý jednotlivý rok se udává indikcí patnáctiletí. Ono nařízení císaře Augusta vyšlo tři roky před tím, než se Pán narodil z Panny. A proto po rozdělení let Páně patnáctiletím [= vydělení letopočtu 15], k tomu, co z patnáctiletí zbude, se mají přidat tři roky. A kolik bude oněch let, která zbudou, [po vydělení] patnáctiletím, s přidáním tří, taková bude indikce. Uvedme příklad: Rok .N., dělený patnáctiletím, zbývá jeden, k němu přidej tři, což činí čtyři, bude tedy čtvrtá indikce. Nebude-li žádný zbytek, 15, po přidání trojletí, bude tak indikce třetí. Jesliže od všech patnáctiletí pod [posledním z nich] bude 13. [tj. po řadě patnáctiletých období zbytek činí 13], přidej k nim tři, což činí 16, od oněch 16 odeber jedno patnáctiletí, zbývá jedna, a taková bude indikce. Rozdělíš-li po přidání tří roků léta Páně třikrát pěti, má indikce zůstat stejná.

O dnech. O kladení [uvádění, počítání] dnů v instrumentech. Jeden způsob je boloňský. Říká se: „prvního dne května“, „2. od počátku května“, „3. dne od počátku května“ a tak dále až do 16. dne. Po přejítí pak 16. dne uvádějí od konce tímto způsobem: „jeden den od konce“ [!], „14. dne od konce“ a tak u ostatních až k předposlednímu dni, „v předposlední den (předposledního dne)“, „v poslední den května“. A tak je tomu u jednotlivých měsíců, které mají 31 dní. V oněch však, které mají 30 dní, postupují podobně k 15 s tímto uvedením: „od počátku“; a po ukončení prvních 15 dnů sestupují u druhých 15 vždy s takovýmto vyjádřením: „od konce“. Avšak u každého prvního dne kteréhokoli měsíce se nedává „na počátku“ a u předposledního a také [[posledního]] se neudává „poslední“. Jiným způsobem podle zvyku některých krajín a míst se udává den v měsíci vždy vzestupně takto: „prvního dne května“, „2. dne května“ atd. ve dnech a měsících, kolik dní má ten který měsíc, tedy červen, duben, a září, listopad třicet, ostatní o jeden více, únor má dvacet osm. Třetím způsobem uvedu měsíce v instrumentech „nonami“ a „idami“, kterýkoli osm [!].

O místě. Jako čtvrté se požaduje místo, na němž byl instrument čten, a to je dvojí, totiž jméno města, vsi nebo hradu, a ono určité místo, v kterém byl instrument sepsán, totiž: stalo se v paláci hraběte, v domě atd.

O svědcích. Svědkové se uvádějí po svědcích [= jeden po druhém] někdy v ablativu, totiž „[s] přítomnými svědky .. k tomu zvláště povolanými a vyžádanými“, jindy v genitivu s předesláním slova: „přítomnost“, totiž „v přítomnosti Petra a svědků, k tomu povolání a vyžádání [!]“. A toto je jedině nezbytné u svědků rozvodu a vyznání věřitelů. Pamatuj: kdekoli není jistý počet svědectví, konečně postačí dva svědkové, protože se požaduje četnější vyjádření, nejméně dvou. Je nutno uvést, že někteří kladou na začátek instrumentu všechny údaje s výjimkou jména notáře, ale mně se zdá lepší, když se tři uvádějí na začátku, totiž ty, které udávají dobu instrumentu, to je léta Páně, indikce a den, ostatní tři pak, totiž místo, svědkové a jméno notáře, se umístí

na konec. V instrumentech se však všechny údaje kladou na konec [!]. A toto, pokud jde o smlouvy a instrumenty, až potud stačí.

U označování dnů podle boloňského způsobu datování autor formuláře formuluje zmateně. Má být, že po 16. dnu od počátku měsíce přichází 15. den od konce měsíce atd. až k předposlednímu a poslednímu dni.

B 3.

*Vzorec instrumentu o znesvěcení služeb božích.
(1407–1411)*

Instrumentum prophanacionis divinorum.

Constitutus personaliter honorabilis vir, dominus Johannes, natus Pauli Salomonis de Grecz Regine¹, presbyter Pragensis diocesis, procurator et nomine procuratorio discreti viri, domini Mathie dicti Corvus, maioris mansionarii chori beate Marie Virginis in ecclesia Pragensi, de cuius procuracionis mandato michi notario infrascripto bene constat, protestatus est, qualiter discretus vir, do minus Theodricus alias Ticzko, plebanus ecclesie parochialis in Czrnyelow² Pragensis diocesis predictae, nonnullis excomunicacionis, aggravacionis, reaggravacionis ac cessacionum a divinis sentenciis per venerabiles viros, dominos Nicolaum Czeislmagister, officialem, et Cunczonis [!] de Zwala³, conofficis [!] curie archiepiscopalis Pragensis, decretorum doctoris [!], ad instanciam dicti domini Mathie Corvus mansionarii existens innodatus se officiis divinis, indutus ornatu rubeo sericeo, viridi cruce similiter sericea consignato, missam de Annuncciacione beate Marie Virginis decantando usque ad sanctus inclusive hominesque parochianos dicte sue ecclesie utriusque sexus sacramentis procurando, qua quidem missa sic, ut premittitur, decantata partimque lecta, exiens ante fores ipsius ecclesie, prefatus dominus Johannes Salomonis procurator quo supra nomine⁴ eundem dominum Theodricum alias Ticzkonem plebanum requisivit, cum existens certis excomunicacionis et aggravacionis sentenciis innodatus, cur se divinis inmisceret, qui quidem dominus Ticzko eidem domino Johanni, procuratori quo supra [nomine], respondit dicens se esse absolutum. Et ibidem quandam literam citacionis a prefato domino officiali contra dictum dominum Mathiam Corvus emanatam, nondum executam, ad videndum ipsum Ticzkonem absolvi vel dicendum causas rationabiles, qua re absolvi non deberet, ostendit. Quibus sic peractis dictus dominus Johannes procurator nomine dicti domini Mathie peciit sibi per me notarium publicum et cetera. Acta sunt hec presentibus etc.

**VEŘEJNÍ NOTÁŘI
V ČESKÝCH MĚSTECH,
ZVLÁŠTĚ V MĚSTECH PRAŽSKÝCH
AŽ DO HUSITSKÉ REVOLUCE**

Josef Nuhlíček

K vydání připravili a doplnili
Ivan Hlaváček a Markéta Marková

SCRIPTORIVM

Praha 2011